

זה הוא זה :

עם פילטר דיקן

תשבץ העולם הזה 1238

וכך כותב אפרים ברונסר מחבר התשבץ שלפניכם:
הריני שולח לכם תשבץ זה. זהו תשבץ מס' 1, הראשון
שחיברתי. הנני נער בן 17 חצי. יליד תל-אביב. יותר אין
מה להוסיף. האם יש לכם צורך במחבר-מברקים?

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17		16		15
		24		23	22			21
	26		27			26		25
	33		32			31	30	29
		38		37		36		35
	43	42		41		40		39
47		46		45		44		43
			52	51		50		49
	58		57	56	55	54		53
			60					59

פ א ו י : 1) כספ. (4) אולם ידוע ב- פאריס. (10) רשע. (11) שר. (13) מבני-המספחה. (14) משי-נים עשר המזלות. (15) מצינים עליה מחוות. (17) תו. (19) מבני נוח. (20) בה-מת בית. (22) עוף-מים. (25) זעף. (26) מפקד פלמחאי. (27) חודש צום לפוסל-מים. (30) מי... גבורות ישראל. (32) קיסור. (33) מזכיר א"ם. (34) חלק בנוף. (36) עדי לבהמה. (37) מוצא להורג. (39) נקודה בשמים הנמצאת ב- כוון אנך לנקודת ה- מצפה. (41) עיר ב- ישראל. (42) כלי הק-שה. (44) סמום סותו של אהרון הכהן. (46) קונום. (48) דור אנב-ר'ת. (49) אות מאלף-בית. (51) מחנך, מרדיר. (53) מין פרח. (55) רטוב. (57) מילת-צער. (58) צף. (59) צייר ידוע. (60) השמיעו קול בשנתם. ס א ו נ ד : 1) עליו מקסירים קורבנות. (2) מרד. (3) שאינו מצוי. (5) מילת-שלייה. (6) כינוי פלצני לקורבן. (7) סיסן תל-אביבי לברז כבוי. (8) רעל. (9) אלת המוסיקה היוונית. (12) נוזל אדום. (15) מתושבי דרום אפריקה. (16) הפרש. (18) דיונוטריה. (21) תשלום למספחה. (23) מסלום הצלילים. (31) תנועה בלתי-חוקית. (32) גזירעץ שאחזה בו אש. (34) מבני-יעקב. (38) נוזל חוש ריח. נהר באיטליה. (45) שובב. (46) מאכל יהודי. (40) כינוי לה'. (41) מסלום הצלילים. (43) מנהיג אירופאי. (49) מדינה עתיקה במרחב. (52) מספר. (54) חיי-יער. (56) שאינו סת. (58) חבר ממסלה.

צלב הקרס

הופיעה מהדורה שלישית

פסיכולוגיה של רצח

(המשך מעמוד 15)

ואגרסיבי, והדבר מעיד על אשה שלא השיגה התאמה ושכאופן ילדותי מחפשת עדיין דמות אב והמרגישה קיפוח בחיפושיה.

★ ★ ★

אחראית למעשיה?

הד"ר ראובן מאיר מצא באבחנתו 1960 הרגישה כי שיחיהמישקל הנפשי שלה הולך ומתערער. הצטרף גם גורם נוסף אחרי שהבינה בביקורים אצל רופאים, כי אינה מסוגלת ללדת. המתח הפנימי גבר יחד עם הדיכאון. הפאנסטיות סביב ההתי-אבדויות לבשו צורה כפייתית. החלה ל-השתמש בתרופות-הרגעה שגונות אך לא בצורה סדירה. מצב של מתח רב, דחפים ופאנסטיות אפיינו את מצבה בחודשים ה-אחרונים שלפני העמדתה לדין.

בחדאי שחשבה גם מחשבות של איבוד

אמנות

תיאטרון

סתם איש מצליח

שמעון ישראלי אינו מאמין באמונות חפלות (מי שמאמין באמונות חפלות, יהי מביא לו מזל רע). על כן קבע את הצגת הבכורה של רסיטאל היחיד השני שלו, תאומים, בדיוק למלאת תשעה חודשים ל-הצגת הבכורה של הופעת-היחיד הראשון. גה שלו, סתם יום של חזל. העובדה שגם הצגת הבכורה השנייה, כמו הראשונה, נק-בעה ב-12 לחודש, אינה אלא מיקרה. וזה רק מיקרה שגם בהצגה השנייה משתתף רק איש אחד, מסביר שמעון, "פשוט עדיין לא נמאסתי על עצמי".

סתם יום של חזל נסיון נועז שהפך להצלחה מסחררת. היה תשעה חודשים ה-פיע שמעון ישראלי, לשעבר זמר בטרוי

שמעון ישראלי ותאומים

שחקן-מבטיח — אבל לא מקיים

עצמה לדעת. התחילה ללמוד כל מיני רעלים ועיינה דחקא בחומרים שבורך כלל אינם משמשים למטרה זו, עליוה טוענת שגם פתחה פעם את ברו הגו, אבל הופתעה לדעת שהגו שלנו איננו ארסי.

אכן, כל אחד מהפסיכיאטרים שבדקוה, הסיק מסקנה אחרת לגבי מידת שליטתה של עליוה פאנו בדחפים שדחפו אותה ל-שות את מה שעשתה.

קבע פרופסור ויניק: "במיקרה ויוכח מעשה הרצח, יש להניח שעליוה לא היתה בטוחה עד הרגע האחרון באיון צורה ת-פרק המתחזות, אם בצורה של התאבדות, אם בתוקפנות רצחנית או בצורה של התי-אבדות משותפת. אין ספק כי בימים האחר-רונים לפני המעשה היתה במצב בלתי-רגיל של מערכת האפקטים, החשיבה, ההכרה וה-רציה, ובהתאם לכך לא יכלה לכוון את התנהגותה בצורה יציבה. יש להניח שהיא ידעה בזמן מעשה את מעשיה, אבל לא יכלה לעמוד בכוחות ההרסניים שפעלו ב-תוכה".

ואילו הד"ר מאיר הביע את דעתו: "הנאשמת היא בלי ספק בן-אדם מפרע באופן נפשי. למרות שהאינטליגנציה שלה לא רעה, הרי היא במובנים רבים אינפאנטילית מאוד. מצאנו נטייה לחשדנות, ריגשי-נחמות קשים ונטייה לבוא במבוכה בשעת קונפליק-טים קשים. מאידך לא ראינו כלל סימני פסיכוזה מובהקים".

אין להניח שבלשונה שביקרה את הנבחרת אליעז היתה חולת-רוח. בחדאי מצברה מפני-סטיות לתיכונן וביצוע מתוך דחפים ניכ-רים. לדחפים היתה מטרה מסוימת — לפתור את הסבך בו היא נימצאת. היא לחמה בדחפים אלו וניסתה אפילו לאבד את עצמה לדעת, אבל לא הגיעה לנסיון רציני ביותר. כל הדחפים שפעלו עליה, לא נבעו ממחלת-נפש, אלא מתהליכים פסיכול-גיים מובנים. לכן אין לדעת להביא בחש-בון את קיומו של דחף שאינו בריכיבוש.

★ ★ ★

המדרגות — לאן?

ישכוע החל בבית-המשפט, הודן את עליוה פאנו, שלב עדויות התגנה. הבעיה העיקרית שתעמוד בפני השופטים תהיה: איזה מימצא פסיכאטרי לקבל? האם את התעודה בה נקבע שעליוה פעלה מתוך דחפים שלא היתה לה שליטה עליהם או המיסך הקובע שדחפיה היו בריכיבוש. בינתיים ממשיכה עליוה לצייר מדרגות. מדרגות ללא קץ, מבלי לדעת לאן יובילו אותה מדרגות אלה.

ערבה ושחקן האהל, הבימה ובצל-ירוק, 250 פעם על הבמה, לבדו. שום אמן בישר-אל לא עשה זאת לפניו.

כיצד מרגיש אמן מלחץ לשחק יום יום עם עצמו בלבד? מספר שמעון: "המתח הוא עצום. הפאריות מוטלת כל הזמן על שכמך בלבד. מה אני לא יכול לסמוך על אף אחד שיציל איון שטות שי-עמדתי לעשות. אסור שיום אחד יתחשק לי לשחק קצת פחות מאשר ביום אתמול. אסור שהמתח יתחיל לרדת. כתוצאה מכך הלכה ההצגה והשתפרה מיום ליום. מדי פעם נוספו דברים חדשים לא דברים גוד-לים. אלא תגובות קטנות. מילה פה ומילה שם.

יום אחד, היתה ביקורת על ההצגה ב-קול-ישראל. אורי קיסרי אמר שם שמעון ישראלי הוא, בלי ספק, צעיר מבטיח. ה-הרגיו אותי. 11 שנים אני משחק בתיאטרון ותמיד מזכירים שאני כישורן מבטיח. למח-רת, במערכון בו שואל השחקן המדוקן: "אין אני?" הוספת לו תשובה: "אתה שחקן מבטיח אבל לא מקיים".

הסבא שכח לענות. האם אין הוא מרגיש בודד לבדו על הבמה? "קרה דבר מוזר, אומר שמעון, שיחקתי בסתם יום של חזל שלוש דמויות. לפעמים שכח-תי את עצמי. דיברתי לתיכון הסבא, והסבא נראה לי כל-כך מוחשי שפאנאום מצאתי את עצמי עומד ומחכה ממנו לתשובה. שכחתי לענות במקומו.

בשבוע הראשון של הצגת סתם יום של חזל החל שמעון מתכנן את הצגתו השנייה. להרעיון המרכזי שלה נולד, בעצם, עוד לפני ההצגה הראשונה — להציג על ה-במה תאומים ולשחק את שניהם.

הוא התקשר עם הסופר אהרון מגד, ש-הלך וכתב מיד את הטקסט. שמעון כתב בעצמו את המוזיקה לשירים. מפני שאני מרגיש שהמניגונות תשמנה בדיוק את ה-פונקציה של הטקסט, אם אני אכתוב אותן, תוכניתו השנייה של שמעון עוסקת ב-אותם נושאים בהם עסקה הצגתו הראשונה: הבעיות הקטנות והאפורות של האדם ה-קטן והאפור הפעם הן משתקפות בסיפור רם של שני תאומים, שגדלו באופי שונה זה מזה — האחד חברותן, מצליח בחיים, איש-עסקים וחברה; והשני — ביישן, תלוש-מהמציאות ובעל נטיות אמנותיות.

עוד בטרם הוצגו התאומים בפני הקהל, כבר בונה שמעון ישראלי (29), גשוי ואב-לילה, את תכניתו השלישית, שתהיה אף היא תוכנית-יחיד: הוא מתכוון להציג את שלום עליכם מספר, על הבמה, את סיפוריו.